

párti férfiúval szemben az ellenzéki elemeknek van annyi erejük, hogy a hurkot a nyakára dobják. Hogy ilyen esetekben néha érdembeli okok is vannak-e vagy sem a hajsza előterében, az független az akciók politikai háttérétől.

Ez az igazi terrorizmus, amely most ellenzéki formájában is igen emlékeztet a koalíciós erkölcsstanra, amely szerint kiirtani való hazaáruló mindenki, aki nem az ő politikájukra esküszik, illetve nem az ő személyi célzataik rabszolgája. És ezek az urak merik politikai hajszájukat minősíteni azt a kormányzati eljárást, amely a magyar közigazgatás becsületét megvédte az a veszélylyel szemben, hogy a nemzetiségi ráfogásokat egy egész vármegye szégyenletes állapotai igazolják.

A bán a királynál. Bécsből jelentik: Ma délelőtt tizenegy órakor ő felsége egy óra hosszáig tartó külön kihallgatáson fogadta *Tomasics* dr. horvát bánt. Ő felsége részletesen informáltatta magát a horvátországi politikai helyzetről. A bán jelentést tett a politikai fejlődés minden eshetőségéről úgy a horvát országgyűlés tanácskozása, mint feloszlata esetére, amelyet ő felsége kegyesen tudomásul vett. — A hivatalos lap ma királyi kéziratot közöl, amely szerint a *király nem fogadta el a bán lemondását és bizalmát fejezte ki további működése iránt.*

A képviselőház ülése. Egészen technikai ülése volt ma a Háznak. *Náday* Lajos elnökölt. Az elnöki előterjesztések során bemutatott valamennyi kérvényre és fölíratra névszerinti szavazást kért az obstrukció s így a holnapi napirendre nem kevesebb, mint tizenkét névszerinti szavazást tettek félre. Ezután a mai napirendből intéztek el három névszerintit, elvetvén az elnöki előterjesztésekkel szemben benyújtott ellenzéki ellenindítványokat. Az ülésnek háromnegyed kettőkor volt vége.

Szeged és a paprikatermelés.

— Nagykereskedők nyilatkozata. —

(Saját tudósítónktól.) A *Délmagyarország* keddi számában, pesti hírforrás nyomán részletesen *Bajok a szegedi paprika körül* cím alatt részletesen foglalkozott a magyar paprika termelés válságával. Ezzel kapcsolatban egy hamisítási esetet is írtunk, melynek eredete szintén Szegeden keresendő.

Tekintélyes szegedi paprika kereskedőtől ez ügyben igen megnyugtató felvilágosítást kaptunk, amennyiben *Szegeden* rendes paprika kereskedő nem is hamisíthatja a paprikát, mert olyan nagy üzemben dolgoznak, hogy arra idegen és számos munkáskéz segítsége lenne szükséges. Már pedig ezt akkor nem lehetne titokban tartani.

Szegedi nagykereskedők, kik a paprika exportálásával is foglalkoznak, voltak szívesek megadni az adatokat, melyek jellemzik a szegedi termelést

Szegeden összesen *kilencszáz* paprikakereskedő van, melyek közül *hetvennyolc* csak is kizárólag paprikával kereskedik és közöttük husz olyan, amely nagy mennyiséget exportál a külföldre. Ezeknél már csak a nagy ellenőrzés miatt sem lehetséges föltételezni a hamisítást.

Ami pedig magát a paprikatermelést illeti, azt sem fenyegeti oly nagy veszedelem, mint amelyet a folyó évi statisztikai kimutatásból kimagyarázni lehet. *A paprika-termelés jövődelmezőbb, mint akár a buza, vagy akár mely más gabonafélék termelése.* Ezt tudják a termelők s ezért nem is kell félni attól, hogy a termeléssel fölhagynának azok, akik eddig is avval foglalkoztak. A múlt évben például, épen a nagy exportra való tekintettel, *ötven százalékkal nagyobb területet ültettek be*, mint az előző évben és nem a termelőkön múlt, hogy a termés mindamellett sokkal kevesebb és silányabb volt, mint azelőtt.

Nem kétes, sőt általánosan tudott dolog, hogy a földművelés minden ága alá van vetve az időjárás viszontagságainak és más természeti konjunkturáknak. S amint egy esztendői rossz buzatermésből nem lehet a buzatermelés hanyatlására következtetni, úgy egy évi rossz paprika-termésből sem lehet megállapítani a paprikatermelés válságát.

És mindezekből a legkevésbé lehet *Szegedet* illetőleg vádakát kovácsolni. Mert nem

igaz az, hogy a magyarországi paprikatermelés legnagyobb tömegét *Szeged* és környéke képviseli. Az ország paprikatermelése nagy területre oszlik és *Szeged* aránylag a tizedrészét sem képviseli a termésnek. Nem is a mennyiség, hanem a *minőség az, amely a szegedi paprika elsőségét biztosítja.* Tény, hogy exportálnak sokat, de szegedi kereskedők csak szegedi árut szállítanak és *Szegeden* nem importál senki sem spanyol, sem török paprikát, hogy azt azután mint szegedi paprikát ismét exportálja. Általán a szegedi paprika exportőrök sokkal szolidabb bázisra vannak, semhogy ily kétes spekulációkba becsajtkoznának.

A külföldre szállított paprikaárut nem *Szegedről*, hanem *Budapestről* és főleg *Triesztből* irányítják s a szegedi kereskedők nagyon ártatlanok abban, hogy pesti vagy trieszti kereskedők a *szegedi paprika* névvel és jó hírével visszaélve, a silány külföldi, vagy hamisított magyar paprikát, mint „*Valódi szegedi rózsapaprikát*” szállítják külföldre.

A magyar, de leginkább a szegedi paprikakereskedők dolga, hogy érdekeik megvédéséről gondoskodjanak, a paprikatermelést pedig — amíg az jó üzletnek fog bizonyulni, — nem kell félni s így örömmel állapítjuk meg, hogy *nincsenek bajok a szegedi paprika körül*

A béketárgyalások. A béketárgyalás határidejét ma meghosszabbították azzal a jelszóval, hogy voltaképen nincs is hatánap szabva a tárgyalás befejezésére. A kormány nem sürgeti a dolgot. *Berzeviczy* Albert, a képviselőház elnöke ugyancsak a türelmes várakozás álláspontjára helyezkedik a szakadatlan tanácskozással szemben, melyet az ellenzék vezérei egymásközt folytatnak. A hosszú betegségnek azonban rendesen halál a vége s ma már alig akad valaki, aki a béke reménységében hinni tudna. Föltűnő dolog, hogy az ellenzéki békeakció vezetői: *Kossuth* Ferenc, *Apponyi* Albert gróf, *Andrássy* Gyula gróf és a *Károlyiak* szinte alig érintkeznek *Justh* Gyulával, inkább egymásközt s a *Justh*-párt alvezéreivel tanakodnak. Ma *Andrássy* Gyula gróf, *Kossuth* Ferenc, *Apponyi* Albert gróf és *Károlyi* Mihály gróf folytattak hosszabb beszélgetést. *Kos-*

Boulin: Ne feledd, hogy nővéred előtt beszélj.

Jeanne: Az nekem mindegy. Folytasd csak Albert.

Albert: Ismétlem, rosszabbak. A mai fiatal leányok egyszerűen borzasztók.

Boulin: Te nem ismered őket.

Albert: Jobban, mint te. Nekem mindent elmondanak. Én vagyok a gyóntató papjuk.

Boulin: Mit mondanak el neked?

Albert: Ahoz nincs semmi közöd.

Jeanne: Jól beszélj, Albert.

Albert: A hivatásbeli titoktartást azt hiszed megszegem? Csak annyit mondom neked, hogy a legtöbb fiatal leánynak, persze az intelligenseket értem, ma már a házasságról és mindenről teljesen kiforrott, megállapodott nézetei vannak, még pedig akárhányszor előhaladottabbak, mint az enyéim. Ott vannak a kiváló tehetségek, az oklevelek, a doktorok, a magasabbrendű intelligenciák, akik már nem is nők, hanem férfiak. S ugyan melyik férfi fog férfit feleségül választani. Ezekon kívül még négy csoport van: a szépek, a csunyak, az érzélgősek és a viharosak.

Boulin: Amit itt föltálsz, az örültség. S a nővéred melyik csoportba teszed?

Albert: Jeanne-t? Ő egy alosztályba tartozik: a sentimentalo-viharosok alosztályába.

Boulin: Helyes. Nagyon helyes. De most, meglásd, zavarba hozlak.

Albert: Csodálkoznom.

Boulin: Igen . . . egy kérdéssel. Szereted nővéredet?

Albert: Mind a galamb a tiszta buzát.

Boulin: Te magad fogsz nekem saját feleletteddel bizonyítékot adni. Ha nem volnál Jeanne fivére, hanem egy idegen fiatalember és Jeanne-t feleségül ajánlanák neked, elutasítanád?

Albert: De el ám. Sőt! Abban a szempillantásban elutaznék a legközelebbi gyorsvonattal.

Boulin: Nem vennéd nőül?

Albert: Egy toronyóráért se.

Boulin: Gyalázatos fickó vagy!

Albert: Őt még kevésbé, mint egy másikat. Jeanne édes, intelligens, szép, bájos! Minden jelenség együtt van benne. De feleségül venni. No hiszen. Ahoz tulságos jól ismerem! Ahoz nagyon is neveletlen.

Boulin: Albert, te megfeledekezel magadról!

Jeanne: Hagyd őt csak, apa. Amit mondott, azzal nem bántott meg. Igaza van.

Boulin: Igazat adsz neki, szerencsétlen! Hisz ezzel magadat ítéled el!

Jeanne: Dehogy. Különben, én is kimérek neki egy adagot. Albert jól tudja, mennyire szeretem őt, hogy jó és szép fiúnak tartom, hogy ő az én igazi testvérem, egyetlen igaz

barátom, hogy ezzel a szóval Albert, mindent megmondtam. De azért, épen mivel nagyon jól ismerem, inkább szeretném, hogy nem tudom mi történjék velem, semmint az ő felesége legyek.

Boulin: S ugyan miért?

Jeanne: Mert szentül meg vagyok győződve, hogy Albert egy rettenetes férj volna.

Albert: No . . . hallottad?

Boulin (elszörnyűködve): Hát így vagyunk? . . . Meg kell tapogatnom magam, mert nem tudom, ébren vagyok-e vagy álmodom . . . Hát te is, édes lánykám, te is ezekben az örültségekben evezel? Neked is olyan nézeteid vannak a mai fiatalemberekről, mint testvérednek a mai fiatal leányokról?

Jeanne: Körülbelül papa.

Boulin: Ah! Mennyire sajnállak! Mennyire sajnállak mindkettőtöket!

Albert: Ne félj, majd elmulik.

Boulin: Remélem, nálatok is.

Jeanne: Aligha. Legalább én nem hiszem.

Boulin: Még egyet, Jeanne. Mond csak, a bálokon nem találkoztál soha egy olyan fiatalemberrrel, aki iránt szíved . . .

Jeanne: Oh! A szívemet sohse viszem el a bálókba. Otthon hagyom.

Boulin: Ugyan! És kinek!

Jeanne (az apja nyakába ugrik): Neked. (Megfogva testvére kezét): . . . neki . . . (Mindkettőt megcsókolja.) Mert nagyon, de nagyon szeretlek benneteket!